

Belgische Internet veilinghuizen permitteren zich onwettelijke praktijken en riskeren zware straffen

(Ook hun opdrachtgevers)

Jan De Vree (adviseur)

Internet koopjesjagers zullen wellicht al wel eens op de websites van veilinghuizen hebben gekeken en vastgesteld dat sommige aangeboden goederen, heel goedkoop onder de digitale hamer worden verkocht.

Deze veilinghuizen verkopen in opdracht van deurwaarders goederen uit faillissementen of nalatenschappen of in opdracht van bedrijven die hun overstocks of tweedehandsgoederen kwijt willen.

Iedereen, zowel particulieren als handelaren, kunnen na registratie op de website van het veilinghuis, mee bieden op de goederen. Wie als laatste bidder zijn bod digitaal ziet afgeklopt worden, is eigenaar. Alhoewel dit laatste bij sommige veilinghuizen ook nog niet zeker is. In de kleine lettertjes lees je soms dat er eerst een akkoord van de verkopende partij moet zijn, en pas als dit akkoord is bevestigd, de verkoop bekrachtigd wordt.

“Voorlopige toewijzing: het hoogste bod op deze kavel zal worden voorgelegd aan onze opdrachtgever. xxxxx zal U binnen de 24 uur berichten of Uw bieding U al dan niet werd toegewezen.”

De veilinghuizen stellen dat eenmaal geboden werd, de bidder ook verplicht is om de goederen te betalen. Een bod kan niet meer ongedaan worden gemaakt

“Nadat u op “bod plaatsen” geklikt hebt, zal U een detailoverzicht krijgen van Uw bod. Deze omvat het bedrag, verhoogd met BTW, kosten en eventuele additionele kosten. Indien u op de tab “bod plaatsen” geklikt hebt, is Uw bod geplaatst. Uw bod is dan onvoorwaardelijk, onherroepelijk en zonder voorbehoud.”

Iedere bidder blijft gehouden aan zijn bod, ook indien zijn bod wordt overtroffen. Indien de veilingmeester beslist het bod van de hoogste bidder te weigeren zal de hoogste voorgaande bidder als koper worden aangeduid.”

Is dit wettelijk?

Elke ‘internet’ verkoop van een handelaar aan een consument is een verkoop op afstand en moet beantwoorden aan de voorwaarden die De Wet van marktpraktijken en consumentenbescherming de verkopers oplegt.

Deze wet is een omzetting van een Europese Richtlijn (2011/83/EU) En het siert de Belgische wetgever dat zij in de omzetting van deze richtlijn, heel strikt bij de originele richtlijn is gebleven. Deze wet hoort thuis in het wetboek van economisch recht, waardoor de interpretatie van deze teksten steeds door de rechter dient te gebeuren. Verkoop van onroerende goederen vallen niet onder deze bescherming. Enkel particuliere aankopen worden hiermee bedoeld, beroepsmatige en verkoop tussen handelaren zijn hierin niet begrepen. Deze wet is ook enkel geldig tussen een particulier en een professionele verkoper. Verkopen tussen particulieren worden geregeld via het Burgerlijkwetboek.

De openbare verkoop is niet van toepassing op deze wetgeving.

Is de Internet veiling een openbare verkoop?

De wetgever omschrijft heel exact wat een openbare verkoopveiling is :

Wetboek van economisch recht Boek VI hoofdstuk II Art.2 36° openbare veiling: een verkoopmethode waarbij goederen of diensten door de onderneming worden aangeboden aan consumenten die persoonlijk aanwezig zijn of de mogelijkheid krijgen om persoonlijk aanwezig te zijn op de veiling, door middel van een transparante competitieve biedprocedure, onder leiding van een ministeriële ambtenaar die belast is met de openbare verkoopverrichtingen, en waarbij de winnende bidder verplicht is de goederen of diensten af te nemen;

Art. VI. 78. De openbare tekoopaanbiedingen en verkopen in de zin van artikel VI. 75 mogen enkel gehouden worden in lokalen die hiervoor uitsluitend zijn bestemd, behoudens afwijkingen die, bij noodzaak, worden toegestaan door de minister of door de door hem daartoe aangewezen ambtenaar.

Eenieder die een openbare tekoopaanbieding of verkoop organiseert, is verantwoordelijk voor de naleving van de bepalingen van het eerste lid en van artikel VI. 76.

De organisator vermeldt goed leesbaar zijn naam, voornaam of maatschappelijke benaming, woonplaats of maatschappelijke zetel en zijn ondernemingsnummer op alle aankondigingen, reclame en documenten die betrekking hebben op de openbare tekoopaanbieding en verkoop.

Wat is een openbare verkoop?

De openbare verkoop wordt aanzien als een toetredingscontract waarin alle contractvoorwaarden eenzijdig zijn bepaald en waarin enkel de prijs nog opgenomen dient te worden, die tot stand komt door het concurrentieel biedingproces. De kandidaat-koper heeft geen bedenktijd en kan niet onderhandelen omtrent de voorwaarden noch een tegenvoorstel doen.

B. VAN BAEVEGHEM, "De beer, zijn vel en de hoogste bidder: het aanbod in de vrijwillige openbare verkoop",

Bij de openbare verkoop van roerende goederen kan er enkel bij openbare toewijzing verkocht worden in de aanwezigheid van een openbare ambtenaar, zoals bijvoorbeeld een gerechtsdeurwaarder

Art. 1, 2de lid Wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt (Ventôsewet); art. 516, 5de lid Ger.w.;art. 227 Sw.

De openbare verkoop van lichamelijke roerende goederen, waarbij de eigenlijke verkoping verplicht onder de leiding van een optredende ambtenaar zoals een notaris of gerechtsdeurwaarder dient te gebeuren. Deze openbare verkoop wordt gekenmerkt door de drie uiteengezette essentiële kenmerken van openbare publiciteit, mededinging en toewijzing. De relevante artikels worden verspreid in het Wetboek der Registratierechten aangetroffen.

De Belgische wet voorziet dat wie tijdens een openbare veiling een geldig bod doet, geacht wordt dit bod te kunnen handhaven en de gevolgen van de koop te kunnen dragen. Wanneer de veilingmeester het bod toewijst aan de hoogste bidder, is deze koper verplicht om het goed aan de op voorhand gekende voorwaarden te kopen. Als een bod geweigerd wordt (bv niet rechtsgeldig of ongeldig ingediend) dan kan de koop aan de voorlaatste bidder toegewezen worden. De koper koopt de goederen zoals ze zijn, zonder garantie en recht op herroeping.

De gegevens op de aanplakbiljetten en in de aankondigingen zijn louter informatief. De goederen waren te bezichtigen. bijgevolg wordt de koper geacht volledig, persoonlijk en onder eigen verantwoordelijkheid ingelicht te zijn over de staat van de eigendommen

Tot het ogenblik dat de toewijzing definitief wordt of de verkoop wordt stopgezet, blijft elke bidder verbonden door zijn bod en heeft de verkoper het recht zijn toestemming tot die verkoop te geven of te weigeren.

Wie op een openbare veiling een geldig bod doet, moet zich hieraan houden, wie dat niet kan, zal de gevolgen van zijn bieding moeten dragen. Zo'n situatie wordt een rouwkoop genoemd en is in het Burgerlijk Wetboek (art.1184) ook duidelijk omschreven.

Er is geen enkel beletsel dat een openbare verkoop via het internet wordt geveild, maar dan moet aan alle voorwaarden voldaan zijn, zoals deze in het WER en andere wetboeken is omschreven

Aanwezigheid

Het is niet genoeg dat de consument aanwezig mag zijn bij de slotveiling, er moet ook een ministeriële ambtenaar (deurwaarder) aanwezig zijn die belast is met de transparante en competitieve biedprocedure. Waardoor bepaalde internet voorwaarden bv de vijfminutenregel niet van toepassing kunnen zijn.

De vijfminutenregel is een digitaal hulpmiddel die de veiling verlengt met vijf minuten wanneer er tijdens de laatste vijf minuten er een hoger bod wordt ingediend.

Deze nuance is belangrijk,

Het is duidelijk, dat als het Europese Recht, de openbare verkoop met haar specifieke voorwaarden erkent, ook de internetveiling. De internetveiling echter is enkel geldig is als aan al de dwingende voorwaarden werd voldaan. Al de internetveilingen, die niet voldoen aan deze eisen ressorten niet onder openbare verkoop, maar onder verkoop op afstand.

De veilingssite die deze richtlijnen naast zich neerlegt en zich toch als een openbare veiling uitgeeft, of voorwaarden oplegt die enkel geldig zijn bij een openbare veiling, bezondigt zich aan de voorwaarden van artikel 227 van het Strafwetboek:

“Hij die zich inmengt in openbare ambten, hetzij burgerlijke of militaire activiteiten wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot twee jaar.”

Wie een openbare verkoop organiseert zonder de aanwezigheid en controle van een ministeriële ambtenaar is strafbaar.

De voorwaarden die aan een koop via een openbare verkoop zijn verbonden wijken in vele zaken immers af van vele rechtsgeldige regels in het verbintenissenrecht.

Het proces van de veilingssite “Eenmaal andermaal.be” waarbij het notariaat de veilingssite voor de rechter daagde, werd tot in Cassatie gevoerd en werd op grond het biedingsproces dat eenmaal-andermaal.be organiseert en voor de kandidaat-kopers niet het uitbrengen van een bod als resultaat heeft, maar een voorstel van een prijs voor een goed of een invitatie tot bieden, is toegelaten. Deze toelating is op de veilingssites waarvan hier spraken niet het geval. Het uitgebrachte bod door kopers is ondubbelzinnig bindend. Sommige veilingssites stellen dat hun veiling geen openbare verkoop is, maar ondertussen in hun algemene voorwaarden wel uitsluitend de voorwaarden die enkel gelden bij een openbare verkoop opleggen, en zich beroepen op de uitsluiting van het consumentenbeschermingsrecht, omdat ze een openbare veiling zijn,

Dit wil ook zeggen dat de handel B2B ook niet onder deze voorwaarden kan geschieden.

Een internetveiling moet voldoen aan de eisen zoals in het BW zijn opgenomen.

Het is duidelijk dat als een veilingssite de indruk wekt een ‘openbare’ veiling te organiseren door de aankondiging dat een deurwaarder de verkoop van roerende goederen uit een falende organiseert en hierbij uitdrukkelijk de voorwaarden van een openbare veiling oplegt aan de koper, er duidelijk sprake is van misleiding.

Alhoewel in het beginsel de partijen zelf de voorwaarden van een contract kunnen onderhandelen, is het niet toegestaan om met misleidende handelingen een partij op het verkeerde been te zetten. Het is dan ook maar de vraag of een bod bindend kan zijn en blijven als de koper geen garantie heeft dat de koop gesloten is in een voorlopige toewijzing.

Ook volgende voorwaarden zijn niet rechtsgeldig

“Alle goederen worden verkocht in de staat waarin ze zich bevinden met alle eventuele zichtbare of verborgen gebreken. De bidders/kopers worden geacht de loten grondig te hebben geïnspecteerd. Alle goederen worden verkocht zonder waarborg ook indien de staat, de aard, de hoeveelheid of benaming niet conform is met de beschrijving. Eventuele km-standen of draaiuren van voertuigen, bouwjaren, eerste inschrijvingsdata of andere technische of commerciële specificaties worden louter indicatief meegedeeld zonder enige garantie of verantwoordelijkheid van **** of de opdrachtgever. Bij een eventuele foutieve vermelding, geeft dit geen aanleiding tot koopvernietiging of koop-ontbinding. Iedereieder/bieder/koper erkent op de hoogte te zijn dat er geen verhaalrecht mogelijk is”.

Deze voorwaarden kunnen enkel bij een “openbare verkoop” opgelegd worden.

Enkel als de verkoopprijs lager of onbeduidend is tegenover de normale verkoopprijs van het goed, kan men deze voorwaarden afdwingen, omdat de koper dan kan weten, aan de hand van het aankoopbedrag, dat de overeenkomst inderdaad enkel gaat over wat de koper heeft gezien.

Maar een veilingssite kan echter nooit op voorhand weten aan welke prijs het goed uiteindelijk zal verkocht worden. Het is zelfs mogelijk dat de verkoopprijs van het goed veel duurder is dan wat de normale marktwaarde voor een gelijkaardig product dat (wel) in orde is en met waarborg verkocht moet worden. Het vertrouwensbeginsel is duidelijk en maakt onverkort deel uit van het verbintenisrecht.

fraus omnia corrumpit

bedrog vernietigt alles

Sinds het cassatiearrest van 6 november 2002 vindt het rechtsbeginsel fraus omnia corrumpit ook toepassing inzake delictuele aansprakelijkheid. Het algemeen rechtsbeginsel fraus omnia corrumpit verbiedt dat de auteur van een opzettelijk misdrijf een vermindering kan bekomen van de schadevergoeding omdat het slachtoffer zelf nalatig is geweest.

Enkel gebruikte goederen

Enkel gebruikte goederen worden verkocht via de procedure van de openbare verkoop. Overstocks van bedrijven zijn nooit goederen die via een openbare verkoopprocedure geveild kunnen worden.

Bron: http://economie.fgov.be/nl/consument/Handelspraktijken/Ventes_publicques/#.VUjYeZM6gbM

Curators mogen hun medewerking niet zomaar verlenen aan een digitale verkoop

De overheid stelt in Art. VI. 79, dat de ministeriële ambtenaar zijn medewerking niet mag verlenen als niet aan alle voorwaarden van de openbare verkoop is voldaan.

En als de verkoop geen ‘openbare’ verkoop is, maar een gewone verkoop op afstand (voor consumenten) dan zijn de voorwaarden van een openbare verkoop niet rechtsgeldig.

Het is duidelijk dat de verkoop op afstand een dwingend recht is en dat geen enkele partij, in welke hoedanigheid dan ook hiervan mag en kan afwijken, tenzij dit door de rechtbank is opgelegd.

Curators mogen de verkoop van een faling zowel uit de hand, als in een openbare verkoop of een digitaal platform organiseren. Maar, zij mogen hiermee niet de wettelijke specifieke normen negeren.

In de wet die de openbare verkoop regelt wordt de ministeriële ambtenaar zelfs verboden om zich hiermee in te laten als niet aan alle voorwaarden, die de wet oplegt, is voldaan.

De curator die beroep doet op een derde, en waarbij door de wetgever benadrukt is geworden dat het een derde is “ die zij geschikt achten ”, draagt de volledige aansprakelijkheid van deze derde : als deze niet adequaat verzekerd is kan de curator allicht geen verhaal uitoefenen. Op dat ogenblik stelt de curator zich dan ook bloot aan het risico van een persoonlijke aansprakelijkheid op grond van art. 1384,3° B.W
Wanneer een gerechtelijke mandataris binnen de uitoefening van zijn mandaat - in casu de tegeldemaking van het actief - een onrechtmatige daad begaat, waardoor een derde schade lijdt, is hij persoonlijk gehouden tot het vergoeden van deze schade.

Bron: <http://www.promandato.be/downloads/2010-vademecum-curatoren.pdf>

Het is ook maar de vraag of de rechter Commissaris, die toestemming geeft tot de verkoop via een internetveiling, ook geen verantwoordelijkheid draagt, indien hij weet of kan weten dat deze verkoop gebeurt op een platform waarvan de algemene voorwaarden zo zijn opgesteld dat de wettelijke bescherming van de consument en handelaar (strafbaar) wordt benadeeld.

Overtreding van het Economisch wetboek

Vermits een veiling verkoop geen ‘openbare verkoop’ is en het veilinghuis de indruk wekt dat het gaat om een openbare verkoop, en de curator of de ministeriële ambtenaar hieraan zijn medewerking geeft (naam en functie) ende voorwaarden, die enkel gelden bij een openbare verkoop, ook toegepast op de veiling verkoop, is dit een overtreding van Art. XIV. 65.

Als misleidend wordt eveneens beschouwd een beroepspraktijk die in haar feitelijke context, al haar kenmerken en omstandigheden in aanmerking genomen, de gemiddelde consument ertoe brengt of kan brengen een besluit over een transactie te nemen dat hij anders niet had genomen, en die het volgende behelst :

- 1° marketing van een product, onder andere door vergelijkende reclame, op zodanige wijze dat verwarring wordt geschapen met producten, handelsmerken, handelsnamen en andere onderscheidende kenmerken van een concurrent;
- 2° niet-nakoming door de beoefenaar van een vrij beroep van verplichtingen die opgenomen zijn in een gedragscode waaraan hij zich heeft gebonden, voor zover :
  - a) het niet gaat om een intentieverklaring maar om een verplichting die verifieerbaar is, en
  - b) de beoefenaar van een vrij beroep in de context van een beroepspraktijk aangeeft dat hij door de gedragscode gebonden is.”

Een gewone veiling is geldig als ze beantwoordt aan volgende voorwaarden

Bescherming voor consumenten

De wetgeving op consumentenbescherming is enkel van toepassing op verkoop tussen handelaar en consument. Deze wetgeving is enkel geldig tussen overeenkomsten die vallen onder het Belgisch recht.

Wie is consument?

Sommige digitale veilingsites zetten in hun algemene voorwaarden dat al wie een bod doet, dit doet uit professionele of beroepsmatige oogpunt. Sinds 2011 is elke zelfstandige verplicht (ook vrij beroep) om zich in te schrijven in het KBO (kruispuntbank). Wie over geen inschrijvingsnummer beschikt, kan in principe ook geen aankopen doen die enkel beroepsmatig of professioneel zijn. Deze bepalingen zijn dan ook niet wettelijk en geven een vermoeden van bewuste misleiding, wat een strafbaar feit is.

Daarbij oordeelde de rechtbank in het verleden dat sommige kleine zelfstandigen ook als consument kunnen aanzien worden. Een zelfstandige, met een KBO nummer die privaats koop (zonder factuur op zijn activiteit) is ook een consument.

Er is een herroepingsrecht van 14 dagen.

Elke consument heeft het recht om bij een verkoop op afstand de goederen terug te sturen binnen de 14 dagen.

Niet alle goederen en verkopen vallen onder dit herroepingsrecht. Sommige goederen en diensten zijn van die aard dat een herroeping niet mogelijk is.

Deze uitzonderingen zijn beperkt en duidelijk omschreven in de wet. Deze uitzonderingen kunnen niet uitgebreid en of verminderd worden.

Het herroepingsrecht wordt als volgt toegekend :

- na volledige uitvoering van de dienstenovereenkomst en als de uitvoering is begonnen met zijn uitdrukkelijke voorafgaande instemming (bv. als u onmiddellijk toegang wenst tot een database om de gevraagde informatie te consulteren, zonder het einde van de herroepingstermijn af te wachten) en hij erkent heeft dat hij zijn herroepingsrecht verliest zodra de overeenkomst volledig is uitgevoerd door de onderneming;
- de prijs van de goederen of diensten is gebonden aan schommelingen op de financiële markt waarop de onderneming geen invloed heeft en die zich binnen de herroepingstermijn kunnen voordoen;
- de geleverde goederen zijn vervaardigd volgens de specificaties van de consument of zijn duidelijk voor een specifieke persoon bestemd (bv. op maat gemaakte kledij);
- de geleverde goederen snel kunnen bederven of zijn beperkt houdbaar (bv. bederfelijke voedingsmiddelen, verse goederen, enz.);
- de verzegelde goederen na de levering geopend zijn en niet teruggezonden kunnen worden om redenen van gezondheidsbescherming of hygiëne;
- de geleverde goederen na de levering onherroepelijk zijn vermengd met andere producten (bv. benzine, mazout);
- de geleverde goederen zijn alcoholische dranken waarvan de prijs is overeengekomen bij de sluiting van de verkoopovereenkomst; maar waarvan de levering slechts kan plaatsvinden na 30 dagen, en waarvan de werkelijke waarde afhankelijk is van schommelingen van de markt, waarop de onderneming geen invloed heeft;
- de consument specifiek aan de onderneming verzocht heeft hem te bezoeken om dringende herstellingen of onderhoud te verrichten. Wanneer de onderneming bij een dergelijk bezoek aanvullende diensten verleent waar de consument niet expliciet om heeft gevraagd, of andere goederen dan vervangstukken die noodzakelijk gebruikt worden om het onderhoud of de herstellingen uit te voeren, dan is het herroepingsrecht op die aanvullende diensten of goederen van toepassing;
- de geleverde goederen zijn kranten, tijdschriften of magazines; Opgelet! De consument beschikt over een herroepingsrecht voor overeenkomsten voor een abonnement op dergelijke publicaties.
- online weddenschappen of loterijtickets koopt;
- de beveiliging van de materiële drager van geleverde audio-en video-opnamen of computerapparatuur (bv. DVD, CD, usb-stick, CD-ROM, videocassette,...) is verbroken na de levering. ! Als het goed niet verzegeld is, kan de consument de overeenkomst herroepen en het goed ongeschonden terugbezorgen.

- het online downloaden van digitale inhoud begonnen werd met zijn uitdrukkelijke instemming en hij erkend heeft aldus zijn herroepingsrecht te verliezen;
- de overeenkomsten de constructie van nieuwe gebouwen en de ingrijpende verbouwing van bestaande gebouwen betreft;
- de overeenkomst gesloten is tijdens een openbare veiling;
- de gesloten overeenkomst die betrekking heeft op de terbeschikkingstelling van accommodatie anders dan voor woondoeleinden, vervoer, autoverhuurdiensten, catering en diensten met betrekking tot vrijetijdsbesteding, voorziet in een bepaalde datum of periode van uitvoering (bv. de reservatie voor een bepaalde datum van een vliegtuigbiljet voor een bepaalde datum, van een hotel, van een huurauto of tickets voor een show).

In al deze gevallen, moet de handelaar de consument en dit voor er een overeenkomst is afgesloten verwittigen over:

hetzij, dat hij niet beschikt over een herroepingsrecht;

hetzij, desgevallend, de omstandigheden waarin hij zijn herroepingsrecht verliest.

Bron : http://economie.fgov.be/nl/binaries/Informatie_consument_herroepingsrecht_verkoop_op_afstand_tcm325-246149.pdf

Tot 12 maanden

Zo de handelaar de consument niet inlicht over het herroepingsrecht, vervalt het herroepingsrecht pas na 12 maanden en mag de consument zonder enige aanspraak op verlies, door de verkoper, de goederen terugsturen en het betaalde geld teruggeisen.

Indien de onderneming de consument niet informeert over het herroepingsrecht, dan loopt de herroepingstermijn van 14 dagen af 12 maanden na het einde van de oorspronkelijke herroepingstermijn. Indien de onderneming deze informatie aan de consument verstrekt binnen de 12 maanden, dan wordt de herroepingstermijn teruggebracht tot 14 dagen na de dag waarop de consument deze informatie heeft ontvangen.

Welke zijn de gevolgen van het uitoefenen van het herroepingsrecht ?

Door de uitoefening van zijn herroepingsrecht, stelt de consument een einde aan de sluiting of de uitvoering van de overeenkomst buiten verkoopruimten en aan elke aanvullende overeenkomst (kredietovereenkomst) zonder kosten, behalve deze die voorzien zijn in boek VI van het Wetboek van economisch recht (WER, Boek VI art 51).

Welke zijn de kosten ten laste van de consument ?

- de kosten betaald door de consument ten gevolge van zijn uitdrukkelijke keuze voor een andere wijze van levering dan de goedkopere standaardlevering aangeboden door de onderneming;
- de kosten voor het terugzenden van de goederen, als de onderneming de consument niet heeft geïnformeerd over het feit dat deze ten laste van de consument zijn;
- de kosten verschuldigd aan de onderneming voor de geleverde dienst tot op het moment dat hij zijn herroepingsrecht uitoefent, nadat gevraagd werd de uitvoering van de dienstenovereenkomst te beginnen voor het einde van de herroepingstermijn.

Welke zijn de modaliteiten voor terugbetaling ?

De onderneming vergoedt alle van de consument ontvangen betalingen, inclusief de leveringskosten, onverwijd en in elk geval binnen 14 dagen na de dag waarop ze wordt geïnformeerd door de consument van zijn beslissing tot herroeping.

Opgelet ! De onderneming is niet verplicht de verschuldigde bijkomende kosten, te wijten aan de uitdrukkelijke keuze van de consument voor een andere leveringswijze dan de door de onderneming aangeboden goedkoopste standaardlevering, terug te betalen.

De onderneming moet de consument terugbetalen onder gebruikmaking van hetzelfde betaalmiddel dat hij gebruikt heeft voor de oorspronkelijke aankoop, tenzij de consument uitdrukkelijk met een ander betaalmiddel heeft ingestemd en op voorwaarde dat de terugbetaling voor hem geen kosten meebrengt.

Opgelet ! Voor wat betreft verkoopovereenkomsten, wanneer de onderneming niet aanbiedt zelf de goederen af te halen, kan gewacht worden met terugbetaling :

- hetzij totdat de onderneming alle goederen heeft teruggekregen;
- hetzij totdat de consument heeft aangetoond dat hij de goederen heeft teruggezonden.

De termijn voor terugbetaling vangt aan de dag nadat een van deze gevallen zich voordoet.

Bron : http://economie.fgov.be/nl/binaries/Informatie_consument_herroepingsrecht_verkoop_op_afstand_tcm325-246149.pdf

Welke zijn de modaliteiten voor het terugzenden van de goederen ?

- Als de onderneming niet aanbiedt zelf de goederen af te halen:
- de consument zendt de goederen terug of overhandigt die aan de onderneming of aan een persoon die door de onderneming gemachtigd is om de goederen in ontvangst te nemen, voor het verstrijken van een termijn van 14 dagen na de dag waarop hij aan de onderneming zijn beslissing om de overeenkomst te herroepen, heeft meegedeeld; de consument draagt de directe kosten voor het terugzenden van de goederen tenzij wanneer
- de onderneming ermee instemt deze kosten te dragen;
- de onderneming de consument niet geïnformeerd heeft over het feit dat hij deze kosten moet dragen.
  - Opgelet ! Indien de goederen bij de consument thuis zijn geleverd bij het sluiten van de overeenkomst, haalt de onderneming deze op eigen kosten af indien deze goederen door hun aard niet per gewone post kunnen worden teruggezonden.

Wat is de aansprakelijkheid van de consument in geval van waardevermindering van de goederen ?

De consument is aansprakelijk voor de waardevermindering van de goederen die het gevolg is van het behandelen van de goederen dat verder gaat dan nodig was om de goede werking van de goederen vast te stellen. Als de onderneming heeft nagelaten de consument te informeren over zijn herroepingsrecht voor de sluiting van de overeenkomst, dan is de consument niet aansprakelijk voor de waardevermindering van de goederen.

Bron : http://economie.fgov.be/nl/binaries/Informatie_consument_herroepingsrecht_verkoop_op_afstand_tcm325-246149.pdf

Handelaren zijn verplicht om garantie te geven (ook bij 2° handsgoederen)

De wet op bescherming van de consument spreekt over een garantieverplichting.

Art. 5. In artikel 32 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in het punt 7. wordt het woord " waarborgverplichting " vervangen door het woord " garantieverplichting ";
2. het punt 12. wordt vervangen als volgt:" 12. de wettelijke waarborg voor verborgen gebreken bepaald bij de artikelen 1641 tot 1649 van het Burgerlijk Wetboek of de wettelijke verplichting tot levering van een goed dat met de overeenkomst in overeenstemming is bepaald bij de artikelen 1649bis tot 1649octies van het Burgerlijk Wetboek, op te heffen of te verminderen "

Elke consument kan zich beroepen op de wettelijke garantie, indien de niet-conformiteit (gebrek, fout, of wat dan ook niet was aangegeven tijdens de verkoopovereenkomst) wordt vastgesteld binnen de 2 jaar na levering van het goed. De wettelijke garantie begint dus te lopen na de levering van het product. Indien de vaststelling gebeurt meer dan zes maanden na de levering dan moet de consument bewijzen dat deze niet-conformiteit bestond op het ogenblik van de levering.

Voor tweedehandsgoederen kan deze termijn ingekort worden, zonder dat deze korter kan zijn dan 1 jaar. Vanaf het ogenblik van vaststelling van de niet-conformiteit, moet de consument dit zo snel mogelijk melden aan de verkoper.

Er bestaat een hiërarchie van middelen waarop de consument zich kan beroepen:

1. Consument heeft recht op de kosteloze vervanging of herstelling van het goed (naar keuze van de consument, in functie van het mogelijke en redelijke).
2. Enkel indien de herstelling of vervanging onredelijk of onmogelijk zijn of niet binnen een redelijke termijn uitgevoerd kunnen worden, heeft de consument recht op een prijsvermindering of de ontbinding van de koop. De ontbinding van de koop kunt u echter niet vragen voor een gering gebrek. Daarnaast zou de consument eventueel ook nog een schadevergoeding kunnen bekomen. In het geval van een vervanging of herstelling, wordt gedurende deze periode de garantietermijn van 2 jaar geschorst.

Na de herstelling of vervanging begint er dus geen nieuwe periode van 2 jaar te lopen maar loopt de reeds begonnen termijn verder vanaf het ogenblik dat de herstelling of vervanging voltooid is.

De kenmerken van het product en garantie;

De verkoper is gebonden aan de kenmerken die hij vermeld over het product. De verkoper moet aan de koper een goed afleveren dat conform het contract is.

Wat verstaat men onder conformiteit?

Om de conformiteit te beoordelen werden vier criteria vastgesteld. Het goed moet:

1. conform de beschrijving, gegeven door de verkoper, zijn, bijv.: indien u een kast van 3 meter lang hebt besteld, moet dit meubel de gevraagde afmetingen hebben en mag het dus noch groter, noch kleiner zijn;
2. geschikt zijn voor het gewenste gebruik opgegeven door de consument, bijv.: indien u een gsm koopt om van een specifieke functie te genieten en u de verkoper hierover inlicht, moet het toestel met deze functie zijn uitgerust;
3. geschikt zijn voor de doeleinden waar goederen van hetzelfde type doorgaans voor dienen, bijv.: een keukenrobot moet kunnen mixen, hakken; enz.;
4. de prestaties en de kwaliteiten aanbieden die de consument gezien de aard van het goed redelijkerwijs mag verwachten en rekening houdend met de vermelde eigenschappen op de etikettering en met de verklaringen van de verkoper.

De verkoper is gebonden door de publiciteit die hij maakt.

Deze regelgeving is sinds 1 september 2004 (betreffende de bescherming van de consumenten bij verkoop van consumptiegoederen) van kracht

Wat na de wettelijke garantietermijn van 2 jaar?

Na de wettelijke garantietermijn verliest de consument niet al haar rechten. Na deze periode valt men terug op het vroeger reeds bestaande regime van de verborgen gebreken (BW art. 1641 en volgende). Dit heeft tot gevolg dat de koper moet bewijzen dat er een gebrek bestond op het ogenblik van de verkoop. De mogelijke

middelen van de consument zijn beperkter. Hij kan enkel aanspraak maken op een prijsvermindering of een ontbinding van de koop.

Buiten de wettelijke garantie kan er ook een commerciële garantie bestaan, ook deze garantievorm wordt door deze wet bepaald.

De belangrijkste bepalingen van de commerciële garantie zijn:

- ze kan zowel gegeven worden door de eindverkoper als de fabrikant; • ze is bindend voor diegene die hem biedt;
- ze moet vermelden dat naast de commerciële garantie ook het stelsel van de wettelijke garantie bestaat;
- ze moet een aantal essentiële vermeldingen bevatten zoals de duur, het geografisch toepassingsgebied en de naam en het adres van de garant.

Bron: http://economie.fgov.be/nl/binaries/Folder_de_wettelijke_garantie_tcm325-81268.pdf

Een handelaar die een kijkdag organiseert kan hiermee deze verplichting niet omzeilen.

Redelijkheid

Uiteraard is een tweedhandsgoed, waarvan de verkoopprijs in die mate zo laag is, en waarvan de koper redelijkerwijze kan weten, dat het goed niet meer conform is met de eigenlijke functie of aard van het goed, dat de garantie hierop niet van toepassing is.

Zijn de handelaren dan niet beschermd?

Handelaren en aankopen die voor beroepsmatig gebruik zijn, vallen niet onder de bescherming van het consumentenrecht.

Dit wil niet zeggen dat zij niet beschermd zouden zijn, zo zijn er specifieke wetten die de aansprakelijkheid en de garantie van een product of dienst bepalen.

Als Europa in de bescherming van de consument stelt dat internet veilingen, waar zowel handelaren als consumenten kunnen kopen, zonder aanwezigheid van een ministeriële ambtenaar en zonder dat de koper aanwezig kan zijn, niet erkend wordt als een openbare verkoop, dan lijkt het me ook logisch, dat als er de verkoop enkel voor handelaren bestemd is, deze veilingen ook geen openbare verkoop kan zijn en al dusdanig ook niet de voorwaarden van een openbare verkoop kunnen opleggen aan de koper.

De digitale veilingen zijn verplicht om de aanduiding van het goed duidelijk te specificeren en toe te lichten. De voorwaarden waarbij zij hun verantwoordelijkheid afwijzen is onwettelijk en daarom niet van toepassing. Zij kunnen ook de toepassingen, die geldig zijn op een openbare veiling, niet zomaar overzetten naar een digitale veiling. De omzichtigheden, zoals bepaald in het Burgerlijk Wetboek, zijn ook op een digitale verkoop van toepassing. Evenzeer de bepalingen die geldig zijn bij een openbare verkoop niet zomaar mogen toegepast worden bij een gewone verkoop. Anders waren de bijzondere voorwaarden van een openbare verkoop nooit expliciet gespecificeerd.

Ook internationaal bestaan er wetten.

De consumentenbescherming is enkel geldig voor verkopen die in België zijn afgesloten. Niet elk Europees land heeft de Europese Richtlijn even streng omgezet in eigen wetgeving.

Het Weens Koopverdrag

Het Weens Koopverdrag is een dwingend internationaal recht. Ook al staan er in de overeengekomen voorwaarden dat de wetten van een bepaald land van toepassing zijn, dan nog zal het Weens Koopverdrag meestal bindend zijn, vermits de meeste landen dit verdrag hebben geratificeerd

“Er bestond enige discussie hieromtrent, maar vandaag de dag aanvaarden de meeste commentatoren dat het Verdrag integraal deel uitmaakt van het recht van de verdragsstaten. Kiezen voor het recht van een verdragsstaat betekent dan ook kiezen voor het Weens Koopverdrag. Veronderstel dat de koper nationale dwingende regels inroept (als er al zouden bestaan...) die een voorwerp hebben dat tevens door het Weens Koopverdrag wordt beheerst. De rechter zal een beroep doen op zijn verwijzingsregels om de beperkingen aan de rechtskeuze vast te stellen. In Nederland, net als in de meeste andere lidstaten van de Europese Unie, regelt het EVO deze aangelegenheid. Artikel 3 EVO bevestigt de principiële vrijheid voor de partijen om het toepasselijke recht te kiezen. Maar volgens artikel 7 (2) EVO laat dit verdrag "de toepassing onverlet van de bepalingen van het recht van het land van de rechter die ongeacht het op de overeenkomst toepasselijke recht, het geval dwingend beheersen". De rechter is verplicht de dwingende regels van het forum toe te passen. Artikel 7 (1) EVO biedt de mogelijkheid (maar legt geen verplichting op) aan de rechter om dwingende regels toe te passen van een land, anders dan de forumstaat (lex fori) en anders dan een land waarvan het recht toepasselijk is op de overeenkomst (lex causae). (Men kan dus besluiten dat in dit geval regels van dwingende aard primeren op het Weens Koopverdrag.”

Bron : <https://www.law.kuleuven.be/jura/art/35n1/nuffel.htm>

Is een digitale veiling steeds ‘goedkoper’?

Vermits de ingelogde bidders een geldig bod kunnen uitbrengen, is de uiteindelijke verkoopprijs afhankelijk van het aantal bidders. De minimale waarde van het goed, dat de veilingmeester in overleg met zijn klant is overeengekomen, wordt in regel bij het begin van de veiling ingezet.

Bedrieglijke verkoop?

Vele veilinghuizen hanteren bedrieglijke praktijken, doelbewust om de consument of handelaar, te misleiden.

In naam van

Er zijn veilinghuizen die factureren in naam van de verkoper, waardoor zij de indruk wekken dat zij enkel maar bemiddelaar zijn. Hiermee willen zij hun aansprakelijkheid afwentelen op degene die hun medium gebruikt om de goederen te verkopen.

Doch, de algemene voorwaarden die op hun website staan zijn meestal zo opgemaakt dat de verantwoordelijkheid van het veilinghuis mee in gedrang is.

Doorgaans kopen vele veilinghuizen de partijen eerst op bij de bedrijven en veinzen zij hun bemiddelingsrol. Er zijn zelfs veilinghuizen die facturen maken met een fictieve naam als opdrachtgever zodat zij hun rechten als bemiddelaar schijnbaar willen standhouden.

Transparante prijzen

Op sommige sites zijn de veilingkosten en btw niet altijd even transparant weergegeven. Enkel bij het plaatsen van een bod wordt er gewezen op de volledige kostprijs van het product. Maar, in de laatste minuten van de veiling, kan de emotie deze informatie verdoezelen.

De uiteindelijke kostprijs getoond op de site is steeds zonder deze extra kosten. Het moet toch niet digitaal onmogelijk zijn, om voor particulieren, die inloggen, de totaal prijs te tonen, een eis die ook in de consumentenwetgeving is opgenomen.

Voor handelaren zou men de prijs enkel exclusief BTW kunnen tonen, zodat het geboden bedrag steeds de veilingkost (tot 25%) mee inclusief bevat.

Specifieke omschrijvingen

Vaak ziet men ook dat de specifieke kenmerken van een goed verdoezeld getoond worden, zodat het referentiebedrag in nieuwwaarde niet altijd terug te vinden is. Hierdoor ziet men vaak dat er veel meer dan de nieuwwaarde wordt betaald via de veiling.

Logica

Het lijkt me ook logisch dat als eenmaal de biedprijs (kosten inclusief) de nieuwwaardeprijs van een product overstijgt de website hiervan ook 'melding' maakt, zodat de consument beschermd wordt en er geen bedrog ontstaat. Het zou best kunnen dat de veilingssite, of een stroman, de biedprijs verhoogt door mee te bieden. Een vermelding dat het geboden bedrag hoger is dan de laatst gekende nieuwwaarde in de handel, zou getuigen van transparantie. Het feit dat dit nu niet gebeurt, toont ook aan dat hiermee een belang wordt gediend. Een belang waarvoor nu net de consumentenbescherming tot stand is gekomen. Het feit dat vele veilingssites vermelden dat de veilingmeester een bidder kan weigeren en het bod van de hoogste voorgaande bidder als koper rechtsgeldig kan verklaren, maakt het vermoeden van zulk soort van bedrog enkel maar groter.

Klachten? Wie is bevoegd?

Elke consument kan klacht neerleggen bij de Economische Inspectie. De Economische Inspectie van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie heeft als taak toezicht te houden op de economische markt. Zij waakt er meer bepaald over dat ondernemingen de economische regelgeving naleven.

Enkel de rechtbanken zijn bevoegd om op te treden bij een geschil :

De vrederechter indien de waarde van de koop lager is dan 1860 euro

De rechtbank van eerste aanleg heeft een algemene bevoegdheid voor geschillen waarvan de waarde meer dan 1.860 euro bedraagt.

Handelaren kunnen via de handelsrechtbank een procedure starten.

Bemiddeling

Voor er een procedure voor de rechtbank wordt ingeleid kan er een bemiddeling worden aangevraagd. De Bemiddelingsrichtlijn 2008/52/EG van 21 mei 2008 heeft tot doel het vertrouwen in en het gebruik van bemiddeling te bevorderen. De Bemiddelingswet (art 1724 tot 1737 Ger. W.) biedt daartoe sedert 2005 alle kansen.

Procedure van bemiddeling via de Vrederechter :

Een verzoek tot bemiddeling worden aangevraagd. Deze procedure is vrijblijvend en verplicht geen van partijen en is gratis. Wie instemt in de bemiddeling moet het resultaat (als er een resultaat is bekomen, ook dat is niet verplicht) wel volgen.

Andere procedures kunnen ook via bemiddeling verlopen

Ook in handelszaken. Indien partijen onmiddellijk voor gerechtelijke procedure kiezen, is het mogelijk dat de rechter aanstuurt op een periode van bemiddeling indien hij van oordeel is dat hierdoor lange procedureslagen kunnen worden vermeden. Er valt echter op te merken dat ook in handelsgeschillen of burgerlijke geschillen partijen steeds vaker kiezen voor vrijwillige bemiddeling, alvorens lange juridische procedures op te starten. (Dit belet echter niet dat partijen in een latere fase in het conflict alsnog kiezen voor een juridische oplossing.)

Bron : <http://www.vvbbci.be/wettelijk-kader/>

Wijze raad

Voor je gaat bieden op een veilingssite, zoek eerst wat een (gelijkaardig) product in nieuwwaarde kost.
Lees de algemene voorwaarden goed
En bied enkel mee als het echt interessant is voor je, elke betwisting achteraf is niet zo leuk

Vaststellingen

In mijn onderzoek van vele veilingssites heb ik maar enkele sites gevonden waar het herroepingsrecht wordt gerespecteerd. De garantiewetgeving zowel bij nieuwe als tweedehandsproducten wordt in mijn onderzoek nergens gerespecteerd.

Dat gerenommeerde bedrijven (ook banken) en advocatenkantoren met deze veilinghuizen in zee gaan is mij nog steeds een raadsel.

Conclusie

Een veilingverkoop is niet verboden, maar valt wel onder de bepalingen van verkoop op afstand.

De Belgische veilingssites die beweren dat men zonder verhaal kan uitoefenen en terugroepingsrecht en of garantiebepalingen koopt, riskeren zware straffen en boetes.

Deze sites zijn wettelijk verplicht om de garantiebepalingen, het terugroeprecht en garantie en de zekerheid van de juiste omschrijvingen te publiceren. Zij mogen zich niet beroepen op de specifieke wetgeving die enkel geldt voor openbare veilingen. Zij moeten elke verkoop, waarop rechtsgeldig is geboden, ook als verkoop laten doorgaan. Een voorlopige toewijzing in een B to C verkoop is verboden.

Bedrijven en advocatenkantoren die met zulke sites werken zijn medeverantwoordelijk, vermits zij ook de algemene voorwaarden van deze sites kennen (of dienen te kennen).

Ministeriële ambtenaren die met zulke sites samenwerken riskeren ook sancties en verantwoordelijkheidsclaims, zeker als de veilingssite beweert dat zij in hun hoedanigheid en rechten de zaken verkopen. Het is zelfs geen vraag of zij mogen meewerken aan sites die strafrechtelijk vervolgbaar zijn.

De wet op de consumentenbescherming is een recente wet en dateert niet uit de tijd van Napoleon, toen geiten en andere curiosa nog deel uitmaakten van het doorsnee huishouden. Deze wet is door een Europese richtlijn opgelegd en werd in België zeer consequent omgezet.

Nu wordt het tijd dat de online veilinghuizen deze wet ook nauwgezet gaan toepassen.